

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 971/2017
26.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Величковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Величковића, адвоката Драгослава Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 514/16 од 17.03.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 571/17 од 13.06.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Величковића, адвоката Драгослава Петковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 514/16 од 17.03.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 571/17 од 13.06.2017. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 514/16 од 17.03.2017. године, окривљени Владимир Величковић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.10.2016. године до 17.03.2017. године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге канабис, који делови биљке канабис садрже психоактивну компоненту ТХЦ (тетрахидроканабинол) у уделу већем од 0,3% укупне нето масе 800,79 грама, као предмета намењеног за извршење кривичног дела. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 153.281,46 динара, и на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 571/17 од 13.06.2017. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног Владимира Величковића, адвоката Драгослава Петковића, само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 514/16 од 17.03.2017. године, само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног Владимира Величковића, на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП, ослободио дужности накнаде трошкова кривичног поступка у целини, док је жалба браниоца окривљеног Владимира Величковића, адвоката Драгослава Петковића, у осталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Владимира Величковића, адвокат Драгослав Петковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и нареди да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем или их преиначи и донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер сматра да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати. У вези са истакнутом повредом, као незаконит доказ, бранилац означава записник о претресању стана и других просторија од 16.10.2016. године, за који сматра да је требало да буде издвојен из списка предмета, сходно члану 237. ЗКП, будући да је претресање стана окривљеног извршено без наредбе суда и без позива браниоцу за присуствовање претресу, тј. уз повреду члана 152. и 156. став 2. ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног Владимира Величковића, адвокат Драгослав Петковић, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни четвртој, последњи пасус и страни петој, први пасус, образложења пресуде, дао јасне и довољне разлоге да је у конкретном случају, претресање стана у коме живи окривљени, у свему обављено у складу са законом, сходно одредби члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, то наведене разлоге у свему прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се захтевом браниоца окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву се истиче и да је током поступка, изабраном браниоцу, било ускраћено право да присуствује испитивању сведока пред тужиоцем и саслушању осумњиченог пред судом, због чега бранилац сматра да је нижестепени суд тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП.

Поред тога, бранилац указује да је суд, не обавештавајући на погодан начин браниоца о времену и месту саслушања окривљеног, повредио одредбу члана 212. став 3. ЗКП.

Такође, у захтеву се указује да је другостепени суд оценио као неосноване наводе окривљеног изнете у жалби, а да притом није дао изричите разлоге у погледу противречности на које је жалбом указано, којим наводима, по налажењу овог суда, бранилац указује на повреду члана 460. став 1. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац истиче да су нижестепени судови окривљеног огласили кривим, само на основу исказа сведока полицајаца, без других доказа. У вези са тим, у захтеву се наводи да код окривљеног нису пронађени предмети који би указивали да се исти бави неовлашћеном производњом и стављањем у промет опојних дрога, да није пронађена вагица за прецизно мерење дроге, новац, нити друге вредности, да окривљени није ухваћен у примопредаји, да не постоје аудио и видео докази, нити сведоци који би потврдили да се исти бави прометом или производњом дроге.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 5), члана 212. став 3. и члана 460. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић